

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกจะได้รับรายได้ตามช่วงเวลาที่คุณอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงนี้ที่ลูกจะเข้ามาใกล้ชิดกับพ่ออย่างต่อเนื่อง
- คำถาม:** ลูกๆ ที่ไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงจะรู้สึกละอายใจในประเด็นใด?
- คำตอบ:** พวกเขาจะรู้สึกละอายใจมากที่จะเก็บบันทึกชาร์ทของการจดจำระลึกถึง พวกเขาสงสัยว่าบาบาจะพูดว่าอย่างไรถ้าพวกเขาเขียนความจริง อย่างไรก็ตามหากลูกๆ เฝ้ามองแต่เขียนชาร์ทของลูกอย่างซื่อสัตย์ ก็จะมีประโยชน์ในสิ่งนี้สำหรับลูก มีประโยชน์อย่างมากในการเขียนชาร์ท บาบาพูดว่า ลูกๆ อย่าได้รู้สึกละอายที่จะทำสิ่งนี้

โอมชานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ลูกๆ มาที่นี่แต่เนิ่นก่อนเวลา 15 นาทีและนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ เวลาที่ลูกไม่มีสิ่งใดอื่นที่จะทำที่นี่ ลูกมาเพื่อนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกไม่มีคำแนะนำของพ่อ ที่ลูกได้รับคำแนะนำของพ่อแล้ว พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น นั่นคือ พ่อของลูกๆ ทั้งหมด ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะจดจำมรดกของลูกได้โดยอัตโนมัติ ลูกไม่ใช่เด็กทารก แม้ว่าลูกจะเขียนว่าลูกอายุ 5 เดือนหรือ 2 เดือน อวัยวะทางร่างกายของลูกก็ใหญ่โต พ่อทางจิตอธิบายว่าลูกต้องนั่งที่นี่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและมรดก ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังไม่ว่างอยู่ในการทำความเพียรพยายามที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์และลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะไปสวรรค์ ดังนั้นลูกๆ ควรจะจดลงไปว่าลูกได้จดจำบาบานานแค่ไหนในขณะที่นั่งที่นี่ เมื่อลูกเขียนชาร์ทของลูก พ่อก็จะเข้าใจ ไม่ใช่ว่าพ่อรู้ว่าลูกแต่ละคนอยู่ในการจดจำระลึกถึงนานแค่ไหน จากชาร์ทของลูกเท่านั้นที่ลูกจะสามารถเข้าใจว่าลูกได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อหรือไม่หรือว่าสติปัญญาของลูกนั้นเร่ร่อนไปในทิศทางอื่น นอกจากนี้ยังอยู่ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกันว่าเวลานี้บาบาจะมาและสิ่งนี้คือการจดจำระลึกถึงด้วย ลูกจดจำท่านเป็นเวลายาวนานแค่ไหน? ลูกควรจะเขียนสิ่งนี้ในชาร์ทของลูกอย่างซื่อสัตย์ โดยการเขียนสิ่งที่เป็นเท็จ ลูกก็จะสะสมบาป 100 เท่าและจะมีการสูญเสียมากขึ้น ดังนั้นลูกต้องเขียนความจริง ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร บาปของลูกก็จะยิ่งได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้น และลูกรู้ว่าลูกจะเข้ามาใกล้ชิดบาบามากขึ้นเรื่อยๆ ในที่สุดเมื่อการจดจำระลึกถึงของลูกจบลง ลูกก็จะไปหาบาบา และแล้วบางคนก็จะลงมาอย่างรวดเร็วเพื่อเล่นบทบาทของเขาในโลกใหม่และคนอื่นๆ ก็จะนั่งอยู่ที่นั่นต่อไป ลูกจะไม่มีความคิดอื่นใดที่นั่น นั่นคือดินแดนแห่งการหลุดพ้นที่ลูกอยู่เหนือความทุกข์และความสุข เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร บาปของลูกก็จะยิ่งได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้น ด้วยการเก็บชาร์ทของการจดจำระลึกถึง ลูกก็จะสามารถซึมซับความรู้ได้ดี มีเพียงคุณประโยชน์เท่านั้นในการบันทึกชาร์ท บาบาว่าดีว่าเป็นเพราะลูกไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงที่ลูกรู้สึกละอายใจที่จะเขียนชาร์ทของลูก “บาบาจะพูดว่าอย่างไร? บางทีท่านอาจจะบอกให้ทุกคนในมูร์ลี” พ่อพูดว่า ไม่มีเรื่องของการละอายใจเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกแต่ละคนรู้อยู่ในหัวใจของลูกว่าลูกมีการจดจำระลึกถึงหรือไม่ พ่อผู้ให้คุณประโยชน์อธิบายว่า หากลูกจดบันทึกชาร์ทของลูกก็จะมีคุณประโยชน์ ในขณะที่ลูกนั่งอยู่ที่นั่นเพื่อรอบาบา, ชาร์ทของการจดจำระลึกถึงของลูกเป็นเช่นไร? ลูกควรจะเห็นความแตกต่าง บางคนผู้ที่เป็นที่รักก็ได้รับการจดจำอย่างมากมาย เมื่อกุมารและกุมารนั้นหมั่นหมายกัน การจดจำระลึกถึงกันและกันก็อยู่ในหัวใจของพวกเขา แม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้เห็นกันพวกเขา ก็รู้ว่าพวกเขาได้หมั่นหมายกันแล้ว และหลังจากแต่งงานกันแล้วการจดจำระลึกถึงก็กลับมามั่นคง เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าชีพบาบาคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก แม้ว่าลูกไม่เคยเห็นท่าน ลูกก็สามารถเข้าใจท่านด้วยสติปัญญาของลูก โอเค หากพ่อนั้นอยู่เหนือรูปและนาม และแล้วเหตุใดลูกจึงกราบไหว้บูชาท่าน? เหตุใดลูกจึงจดจำท่าน? ไม่มีสิ่งใดที่อยู่เหนือรูปหรือนามหรือสิ่งที่ไม่มีที่สิ้นสุดจะสามารถคงอยู่ได้ แน่แน่นอนสิ่งที่มองเห็นได้จึงเป็นสิ่งที่พูดได้ถึง ลูกสามารถเห็นท้องฟ้าและดังนั้นลูกไม่สามารถพูดได้ว่าท้องฟ้าไม่มีที่สิ้นสุด ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้าและพูดว่า โอ้ พระเจ้า! ดังนั้นลูกไม่สามารถเรียกท่านว่าไม่มีที่สิ้นสุด ด้วยการพูดว่า “โอ้ พระเจ้า” ลูกจะจดจำท่านได้ในทันที และดังนั้นท่านมีอยู่จริงอย่างแน่นอน ดวงวิญญาณสามารถเข้าใจได้ ดวงวิญญาณไม่สามารถมองเห็นได้ มีเพียงพ่อเดียวของดวงวิญญาณทั้งหมดเท่านั้นและลูกต้องรู้จักท่านด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าพ่อกับลูก ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้ว่าคุณสอนลูกด้วยเช่นกัน พวกเขาได้ใส่ชื่อของศรีกฤษณะไว้ในกิตตะ ศรีกฤษณะสามารถมองเห็นได้ผ่านตาเหล่านี้ ลูกไม่สามารถพูดถึงเขาว่าเขาอยู่เหนือรูปและนามหรือไม่มีที่สิ้นสุด ศรีกฤษณะจะไม่เคยพูดว่า จดจำฉันผู้เดียวเท่านั้น เขาอยู่เบื้องหน้าลูก เขาไม่สามารถถูกเรียกว่าบาบาเช่นกัน ผู้เป็นแม่คิดว่าศรีกฤษณะนั้นเป็นเด็กทารกและทำให้ศรีกฤษณะ

(รูปบูชาของศรีภุมมา) นั่งอยู่ในตักของพวกเธอ ในวันเกิดของศรีภุมมาพวกเขาก็แกว่งศรีภุมมาในเปล ศรีภุมมานั้นจะอยู่อย่างเป็นเด็กเล็กๆเสมอหรือ? ได้มีการแสดงว่าเขากำลังร้ายรำและดังนั้นเขาได้เติบโตขึ้นเล็กน้อยอย่างแน่นอน ไม่ว่าเขาจะโตขึ้น, เกิดอะไรขึ้นกับเขา, หรือเขาไปที่ไหนก็ไม่มีใครรู้ เขาจะไม่สร้างกายที่เล็กอยู่เสมอไป ผู้คนไม่ได้คิดถึงสิ่งเหล่านี้เลย ระบบของการกราบไหว้บูชาใน ๗๗ ได้ดำเนินต่อไป ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่มีความรู้ใดๆ พวกเขาได้แสดงว่าศรีภุมมาถือกำเนิดในดินแดนของคันทซึ่งเป็นราชาที่เป็นปีศาจ เวลานี้ไม่มีเรื่องของดินแดนของคันทซึ่งเป็นราชาปีศาจ ไม่มีใครคิดถึงเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาพูดว่าศรีภุมมาปรากฏอยู่ในทุกหนแห่งแล้วพวกเขาก็อาบน้ำให้ศรีภุมมาและป้อนอาหารให้เขาด้วยเช่นกัน เวลานี้เขา(รูปบูชาของภุมมา)ไม่ได้รับประทานสิ่งใด พวกเขาได้วางอาหารทั้งหมดไว้เบื้องหน้ารูปปั้นของศรีภุมมา แต่เขาก็ไม่รับประทานสิ่งนั้น นั่นเป็นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน พวกเขาได้ออฟเฟอร์โบริคมากมายที่วัดศรีนาค แต่ศรีภุมมาก็ไม่ได้รับประทานสิ่งใด ผู้ที่ออฟเฟอร์สิ่งนั้นก็รับประทานสิ่งนั้นเอง! พวกเขาทำสิ่งเดียวกันในการกราบไหว้บูชาเทพเจ้า พวกเขาทำรูปบูชาของเหล่าเทพเจ้า ทำการสักการะบูชาและแล้วก็นำรูปบูชาเหล่านั้นไปจมน้ำ พวกเขาได้เอาเครื่องประดับออกจากรูปบูชาและก็นำรูปบูชาไปจมน้ำ จากนั้นผู้คนมากมายที่นั่นก็มาช่วยเอาไปสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาสามารถคว้าไปได้ เป็นเทพเจ้าที่ได้รับการกราบไหว้บูชามากที่สุด พวกเขาทำรูปบูชาของทั้งลักษมีและศูรกา แม่อาวุโสก็อยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน เธอได้ชื่อว่าพรหมบุตร(ลูกของบราห์มา) ลูกก็จะเข้าใจว่าพวกเขากราบไหว้บูชารูปของเธอของชาติเกิดนี้และรูปของเธอในอนาคต นี่คือละครที่มหัศจรรย์ สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถกล่าวไว้ในคำมกิริได้ นี่คือนิยามในทางปฏิบัติ เวลานี้ลูกๆมีความรู้ ลูกเข้าใจว่าภาพลักษณ์ส่วนใหญ่ที่ได้มีการสร้างขึ้นนั้นเป็นภาพลักษณ์ของดวงวิญญาณ เมื่อได้มีการสร้างไฟบูชาของรูตรา ก็ได้มีการทำชาลิแกรมนับแสนชิ้น พวกเขาไม่เคยทำภาพลักษณ์ของเทพเจ้านับแสน อย่างไรก็ตาม มีผู้กราบไหว้บูชามากมาย พวกเขาจะทำรูปบูชาของเหล่าเทพเจ้า ในขณะที่พวกเขาทำชาลิแกรมนับแสนในเวลาเดียวกัน พวกเขาไม่กำหนดวันที่และไม่ได้มีช่วงเวลาที่เป็นสิริมงคลสำหรับสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามพวกเขากำหนดเวลาแน่นอนสำหรับการสักการะบูชาเทพเจ้า เมื่อนักธุรกิจมีความคิดที่จะสร้างไฟบูชาของรูตราและชาลิแกรม เขาก็จะเชิญพรหมณ์ พ่อผู้เดียวที่ถูกเรียกว่ารูตรา พร้อมกับรูตรา พวกเขาสร้างชาลิแกรมมากมาย นักธุรกิจเหล่านั้นจะบอกให้พวกเขาสร้างจำนวนที่แน่นอนของชาลิแกรม แต่พวกเขาก็ไม่มีการกำหนดเวลาหรือวันที่สำหรับสิ่งนั้น ไม่ใช่ว่าพวกเขาจะสักการะบูชารูตราในชีพแจนตี ไม่เลย โดยทั่วไปแล้วพวกเขากำหนดให้วันพฤหัสบดีเป็นวันที่เป็นสิริมงคล ในเทศกาลตีพมาลา พวกเขาทำรูปบูชาของลักษมีไว้บนถาด สักการะบูชาและแล้ววางเก็บไว้ นั่นก็ถูกเรียกว่ามหาลักษมี รูปที่เป็นคู่ ผู้คนไม่รู้เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ ลักษมีจะได้รับเงินมาจากที่ไหน? เธอต้องการคุ้มครอง ลักษมีและนารายณ์นี้เป็นคู่กันและพวกเขาได้ให้ชื่อว่ามหาลักษมี เทพเจ้าทั้งหลายนั้นเข้ามาปรากฏตัวเมื่อใด? มหาลักษมีมีชีวิตอยู่เมื่อใด? ผู้คนไม่รู้จักรัสิ่งเหล่านี้เลย เวลานี้พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูก แม้แต่ลูกทุกคนก็ไม่อาจดูดซับสิ่งเหล่านี้ได้ในระดับเดียวกัน บาบออธิบายอย่างมากและแล้วก็ถามว่า ลูกจดจำชีพบาบาหรือไม่? ลูกจดจำมรดกหรือไม่? นี่คือนิยาม พวกเขาได้สูญเสียเงินเป็นอย่างมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ที่นี้ไม่มีแม้แต่สตางค์เดียวของลูกที่สูญเสียไป ลูกทำงานรับใช้เพื่อที่จะกลับมาเงินเพียงพอ ผู้คนใช้เงินจำนวนมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา และพวกเขาก็กลับมาสิ้นเนื้อประดาตัว ทุกสิ่งได้กลายเป็นฝุ่นฝุ่น มีความแตกต่างมากมาย ไม่ว่าลูกจะทำอะไรในเวลานี้ ลูกให้แก่ชีพบาบาเพื่องานรับใช้ของพระเจ้า ชีพบาบาไม่ได้รับประทานสิ่งใดเลย ลูกรับประทานสิ่งนั้น ลูกๆ บราห์มินคือผู้ดูแลผลประโยชน์ที่อยู่ตรงกลาง ลูกไม่ได้ให้สิ่งใดแก่บราห์มา ลูกให้แก่ชีพบาบา บางคนพูดว่า บาบานั้นชื่อผ้าคลุม(โติดิ)และเสื้อเขีตมาให้ท่าน บาบาคือ ลูกจะไม่ได้สะสมสิ่งใดเลยด้วยการให้แก่ผู้ใด ลูกจะสะสมเมื่อลูกให้แก่ผู้ใดโดยการจดจำระลึกถึงชีพบาบาเท่านั้น ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าบราห์มินนั้นได้รับการหล่อเลี้ยงจากคลังสมบัติของชีพบาบา ไม่มีความจำเป็นต้องถามบาบาวว่าลูกควรจะทำอะไร ท่านจะไม่รับสิ่งใด ลูกจะไม่สะสมสิ่งใดด้วยการจดจำบราห์มา บราห์มาเองนั้นก็ต้องรับจากคลังสมบัติของชีพบาบา ดังนั้นท่านจะจดจำชีพบาบาเท่านั้น เหตุใดท่านจึงจะรับสิ่งใดๆจากลูกเล่า? เป็นสิ่งผิดที่จะให้แก่ B.K. บาบาคืออธิบายแล้วว่าหากลูกรับบางสิ่งจากใครและสวมใส่สิ่งนั้น ลูกก็จะเฝ้าแต่จดจำบุคคลนั้นตลอดเวลา หากเป็นสิ่งเล็กๆ นั่นก็ไม่ใช่ไร แต่หากเป็นบางสิ่งที่ดีมาก และแล้วนั้นก็ทำให้ลูกนึกถึงบุคคลนั้นมากยิ่งขึ้น “คนนั้นคนนี้ให้สิ่งนี้กับฉัน” พวกเขาไม่ได้สะสมสิ่งใดเลย นั่นได้กลายเป็นการสูญเสีย ชีพบาบาพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น พ่อไม่มีความต้องการเสื้อผ้า ฯลฯ เป็นลูกๆ ที่ต้องการเสื้อผ้า ฯลฯ และพวกเขาจะได้รับสิ่งนั้นจากคลังสมบัติของชีพบาบา พ่อไม่มีร่างของตัวเอง ผู้ที่มีสิทธิ์ที่จะได้รับจากคลังสมบัติของชีพบาบา เขามีสิทธิ์ในอาณาจักรด้วยเช่นกัน ลูกๆกินและดื่มในบ้านของพ่อ ลูกทำงานรับใช้และหารายได้ด้วยเช่นกัน ยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งหารายได้มากขึ้นเท่านั้น ลูกกินและดื่มจากจากคลังสมบัติของชีพบาบา หากลูกไม่ให้แก่ท่าน ลูกก็ไม่ได้สะสมสิ่งใดเลย ลูกต้องให้แก่ชีพบาบาเท่านั้น บาบาผ่านท่านที่เราจะกลายเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่าสำหรับอนาคตเป็นเวลา 21 ชาติเกิดของเรา เงินของเราจะหมดสิ้น ดังนั้น เราจะให้แก่ผู้เดียวที่ทรงพลัง พ่อทรงพลัง ท่านให้ทุกอย่างแก่ลูกสำหรับ 21 ชาติเกิด ผู้คนให้ทางอ้อมในนามของ

พระเจ้า ไม่มีพลังมากนักในการให้บางสิ่งทางอ้อม เวลาที่คุณได้รับพลังอย่างมากเนื่องจากท่านอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว เวลาที่ผู้ทรงพลังอำนาจของโลกนั้นคงอยู่ เมื่อลูกให้ท่านบางสิ่งในนามของพระเจ้า ลูกจะได้รับบางสิ่งเป็นการตอบแทนเป็นระยะเวลาชั่วคราว ที่นี้พ่ออธิบายแก่ลูกว่าท่านอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวและท่านคือผู้เดียวที่ให้ทุกสิ่งผู้นี้ให้ทุกสิ่งแก่ชีพบบาด้วยเช่นกันและได้รับอาณาจักรของทั้งโลกเป็นการตอบแทน ลูกก็รู้เช่นกันว่ามีนิมิตของรูปที่อะแควผ่านรูปที่มีตัวตนนี้ ชีพบบาเข้ามาในผู้นี้และพูดกับลูกๆ ลูกไม่ควรมีความคิดใดๆว่าอยากได้อะไรจากมนุษย์ บอกพวกเขาว่า ส่งสิ่งนั้นไปที่คลังสมบัติของชีพบบา ลูกจะไม่ได้รับอะไรตอบแทนด้วยการให้แก่ผู้นี้ ลูกจะสูญเสียมากยิ่งขึ้นหากใครบางคนยกจน บางทีเขาก็อาจจะให้บางสิ่งที่มีค่าสามถึงสี่ร้อยปี หากเขาจะนำสิ่งนั้นไปใส่ไว้ในคลังสมบัติของชีพบบา เขาก็จะสะสมหลายล้าน ลูกต้องไม่ทำให้เกิดการสูญเสียแก่ตนเอง โดยทั่วไปแล้วเป็นเทพธิดาที่ได้รับการกราบไหว้บูชา เนื่องจากลูกๆเทพธิดาทั้งหลายได้กลายเป็นเครื่องมือที่จะให้ความรู้แก่ผู้อื่น แม้ว่าบราเธอร์จะอธิบายด้วยเช่นกันโดยทั่วไปแล้วก็เป็นผู้เป็นแม่ที่ได้กลายเป็นครูและชี้หนทางนี้แก่ผู้อื่น เหตุนี้เองเทพธิดาจึงได้รับการจดจำมากกว่าเทพธิดาที่ได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างมาก ลูกๆก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเป็นเวลาครั้งจร ในตอนแรกลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอย่างเต็มที่ และแล้วเนื่องจากลูกได้สูญเสียไป 2 องศา ลูกจึงกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเพียงครึ่งหนึ่ง ยุคเงินเรียกว่าราชวงศ์ของราม พวกเขาพูดถึงหลายแสนปีและดังนั้นจึงไม่มีอะไรสามารถคำนวณได้ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างสติปัญญาของลูกๆและสติปัญญาของผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกมีสติปัญญาของพระเจ้าในขณะที่พวกเขามีสติปัญญาที่เป็นเช่นปีศาจ มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าทั้งวงจรเป็นเวลา 5000 ปีและวงจรนี้ก็หมุนต่อไปเรื่อยๆ ผู้คนที่อยู่ในเวลากลางคืนก็พูดว่าเป็นหลายแสนปีและผู้ที่อยู่ในเวลากลางวันก็พูดว่าเป็น 5000 ปี เป็นเวลาครั้งวงจรที่ลูกได้ยินเรื่องราวที่ผิดๆในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาสิ่งต่างๆเช่นนั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ที่นั้นลูกได้รับมรดกของลูก เวลาที่ลูกได้รับคำสอนโดยตรง นี่คือศรัทธาคำว่า “ศรัทธา” นั้นไม่ได้กล่าวถึงในคัมภีร์อื่นใด ยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ยุคแห่งกึ่งนี้ มาทุกๆ 5000 ปี ไม่สามารถมีเรื่องของหลายแสนปีได้ อธิบายยุคบรรจบพบกันแก่ใครก็ตามที่มา พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้ให้คำแนะนำของผู้สร้างนั่นคือ คำแนะนำของตัวเองและสิ่งสร้างของท่านแก่ลูก แม้กระนั้นท่านก็พูดว่า อัจชะ, จดจำพ่อ! หากลูกไม่สามารถซึมซับความรู้ เพียงแต่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อและดังนั้นลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลาที่ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บ๊พดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

**สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:**

1. เพื่อที่จะสะสมรายได้หลายล้านเป็นเวลา 21 ชาติเกิด, ใช้ทุกสิ่งที่คุณมีโดยตรงในทางที่มีค่าเพื่องานรับใช้ของพระเจ้า กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ และทำงานรับใช้ในนามของชีพบบา

2. ตรวจสอบดูว่าสติปัญญาของลูกไปที่ไหนในขณะที่ลูกกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึง เก็บบันทึกที่แท้จริงของการจดจำระลึกถึงของลูก เพื่อที่จะกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา อยู่ในในการจดจำระลึกถึงพ่อและมรดก

**พร:** พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษผู้ที่เคลื่อนออกไปจากโลกแห่งการลึม และเล่นบทบาทของนักแสดงเอก(ฮีโร่)อย่างเป็นทางการจดจำระลึกถึง

ยุคบรรจบพบกันนี้คือยุคของการตระหนักรู้ ในขณะที่ยุคเหล็กคือยุคของการลึม เวลาที่ลูกทั้งหมดได้เคลื่อนออกมาจากโลกแห่งการลึมแล้ว ผู้ที่เป็นตัวของการจดจำระลึกถึงคือดวงวิญญาณพิเศษผู้เล่นบทบาทพิเศษ ในเวลานี้ลูกคือฮีโร่ทั้งสอง ประการแรก ลูกได้กลับมาให้คุณค่าเช่นเพชร และประการที่สอง ลูกมีบทบาทนักแสดงเอก ดังนั้น เล่นเพลงนี้อยู่ในหัวใจอย่างสม่ำเสมอ ว่า โสภคที่สูงส่งของฉัน! เช่นที่ลูกจดจำอาชีพทางร่างกายของลูก ในทำนองเดียวกันจดจำอาชีพที่ไม่สูญสลายของลูก “ฉันเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง” และแล้วลูกก็จะถูกเรียกว่าดวงวิญญาณพิเศษ

**คติพจน์:** ก้าวไปหนึ่งก้าวด้วยความกล้าหาญ และลูกจะได้รับการช่วยเหลืออย่างเต็มที่จากพ่อ

\*\*\* โอม ขานติ \*\*\*